

tanrinyasasi.org

Tanrı'nın Yasası: Ek 5: Şabat Günü ve Kiliseye Gitme Günü, Birbirinden Farklı Şeyle

KİLİSEYE GİDİLECEK GÜN HANGİSİDİR?

İBADET İÇİN BELİRLİ BİR GÜNLE İLGİLİ EMİR YOKTUR

Bu çalışmaya doğrudan konuya girerek başlayalım: Tanrı'nın, bir Hristiyanın hangi gün kiliseye gitmesi gerektiğini belirten bir emri yoktur, ancak hangi gün dinlenmesi gerektiğini belirten bir emir vardır.

Hristiyan kişi Pentekostal, Baptist, Katolik, Presbiteryen veya başka bir mezhepten olabilir; ibadet toplantılarına ve Kutsal Kitap çalışmalarına Pazar günü ya da başka bir günde katılabilir. Ancak bu durum, Tanrı tarafından belirlenmiş olan yedinci günde dinlenme yükümlülüğünden muaf tutulduğu anlamına gelmez.

İBADET HERHANGİ BİR GÜNDE OLABİLİR

Tanrı, çocuklarının burada yeryüzünde hangi gün kendisine ibadet etmeleri gerektiğini asla belirtmedi: ne Cumartesi, ne Pazar, ne Pazartesi, ne Salı, vb.

Hristiyan kişi dua, övgü ve Kutsal Kitap çalışmalarıyla Tanrı'ya ibadet etmek istediği herhangi bir günde bunu yapabilir—yalnız başına, ailesiyle ya da bir toplulukla. Kardeşleriyle birlikte Tanrı'ya ibadet etmek için toplandığı gün, dördüncü emirle ilgili değildir ve Tanrı'nın, Baba'nın, Oğul'un ve Kutsal Ruh'un verdiği başka hiçbir emirle bağlantılı değildir.

YEDİNCİ GÜN EMRİ

ODAĞI İBADET DEĞİL, DİNLENMEDİR

Eğer Tanrı gerçekten çocuklarının [cadıra](#), [tapınağa](#) ya da kiliseye Şabat Günü'nde (veya Pazar günü) gitmelerini isteseydi, elbette ki bu önemli ayrıntıyı emrinde belirtirdi.

Ancak aşağıda göreceğimiz gibi, bu hiçbir zaman olmadı. Emir sadece çalışmamamızı ve kimseyi—hatta hayvanları bile—çalıştırmamamızı söyler; bu, Tanrı'nın kutsal kıldığı gündür.

TANRI NEDEN YEDİNCİ GÜNÜ AYIRDI?

Tanrı, Kutsal Yazılar'ın birçok yerinde Şabat Günü'nden kutsal (ayrılmış, adanmış) bir gün olarak söz eder ve bu, yaratılış haftasıyla başlar: “Tanrı, yedinci gün yaptığı işi tamamladı ve yaptığı işten o gün dinlendi. Tanrı yedinci günü kutsadı ve kutsal kıldı—çünkü o gün yaptığı bütün yaratma işinden dinlenmişti” (Yaratılış 2:2-3).

Tanrı, yedinci gün yaptığı işi tamamladıktan sonra, o gün tüm işlerinden dinlendi. Tanrı, yedinci günü kutsadı ve onu kutsal kıldı—çünkü yaptığı bütün yaratma işinden o gün dinlenmişti.

Şabat Günü'nden ilk söz edilen bu yerde Tanrı, daha sonra ayrıntılı olarak vereceği emrin temelini atar. Bu emir şunları içerir:

1. Yaratıcı bu günü, öncesindeki altı günden (Pazar, Pazartesi, Salı, vb.) ayırmıştır.
2. Bu günde dinlenmiştir. Elbette biliyoruz ki Yaratıcı'nın dinlenmeye ihtiyacı yoktur; çünkü Tanrı ruhtur (Yuhanna 4:24). Ancak, teolojide antropomorfizm olarak bilinen bu insani dili kullanarak, yedinci günde çocuklarının ne yapmasını beklediğini bizlere anlatmıştır: dinlenmek, İbranice'de Şabat (שבת – Shabbat).

ŞABAT GÜNÜ VE GÜNAH

Yedinci günün diğer günlerden ayrılması (ya da kutsanması) insanlık tarihinde bu kadar erken gerçekleşmiş olması önemlidir; çünkü bu durum, Yaratıcı'nın bizim özellikle bu günde dinlenmemizi istemesinin günahla ilgili olmadığını gösterir—zira o dönemde dünyada henüz günah yoktu. Bu da cennette ve yeni yeryüzünde de yedinci günde dinlenmeye devam edeceğimizi gösterir.

ŞABAT GÜNÜ VE YAHUDİLİK

Ayrıca bu uygulamanın Yahudiliğe ait bir gelenek olmadığını da fark ediyoruz. Çünkü Yahudilerin kökeni olan İbrahim, bu olaydan yüzyıllar sonra ortaya çıkacaktı. Aslında bu, Tanrı'nın yeryüzündeki gerçek çocuklarına o günde nasıl davrandığını göstermesidir ki bizler de Babamız'ı taklit edelim—tıpkı İsa'nın yaptığı gibi: *“Size gerçekten, gerçekten söylüyorum: Oğul, Babası'nın yaptığını görmedikçe kendiliğinden hiçbir şey yapamaz. Çünkü Babanın yaptığı her şeyi Oğul da aynı şekilde yapar”* (Yuhanna 5:19).

DÖRDÜNCÜ EMİR HAKKINDA DAHA FAZLA AYRINTI

YARATILIŞ KİTABINDA YEDİNCİ GÜN

Yaratılış Kitabı'ndaki bu ayet, Yaratıcı'nın yedinci günü diğer tüm günlerden ayırdığını ve bu günün dinlenme günü olduğunu çok net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Kutsal Kitap'ta bu noktaya kadar, bir gün önce yaratılmış olan insanın yedinci gün ne yapması gerektiği açıkça belirtilmemiştir. Ancak Tanrı, seçilmiş halkı vaat edilen topraklara doğru yolculuğa başlarken yedinci günle ilgili detaylı talimatlar vermiştir.

Putperest bir ülkede 400 yıl boyunca köle olarak yaşadktan sonra, seçilmiş halkın yedinci gün konusunda netliğe ihtiyacı vardı. İşte bu yüzden Tanrı, bizzat Kendisi, herkesin bu emirlerin bir insan tarafından değil, doğrudan Tanrı tarafından verildiğini anlaması için bunları taş levhalara yazdı.

DÖRDÜNCÜ EMİR TAM METNİYLE

Tanrı'nın yedinci günle ilgili olarak yazdığı buyrukları tam haliyle görelim:

“Şabat Günü'nü [İbr. שבת (Şabat) fiil: durmak, dinlenmek, vazgeçmek] hatırla ve onu kutsal kıl [İbr. קדש (kadeş) fiil: kutsamak, takdis etmek]. Altı gün boyunca çalışacak ve bütün işlerini yapacaksın [İbr. מלאכה (m'larrá) i.s. iş, uğraş]; ama yedinci gün [İbr. וַיָּשִׁיבֵנוּ (uma şivi-i) yedinci gün] Tanrı'nın RAB için dinlenme günüdür. O gün hiçbir iş yapmayacaksın; sen, oğlun, kızın, erkek kölen, cariyen, hayvanların ya da kapılarının içindeki yabancı bile. Çünkü RAB gökleri, yeri, denizi ve içindekilerin hepsini altı günde yarattı ve yedinci gün dinlendi. Bu nedenle RAB Şabat Günü'nü kutsadı ve onu kutsal kıldı” (Çıkış 20:8-11).

BU EMİR NEDEN “HATIRLA” FİİLİYLE BAŞLIYOR?

MEVCUT BİR UYGULAMAYI HATIRLATMAK

Tanrı'nın bu emre “hatırla” [İbr. זָכַר (zakar) fiil: hatırlamak, anımsamak] fiiliyle başlaması, yedinci günde dinlenmenin halkı için yeni bir şey olmadığını net şekilde ortaya koyar.

Mısır'daki kölelik durumları nedeniyle bunu sıkça veya olması gerektiği gibi yapamıyorlardı. Ayrıca dikkat edin: bu emir, Tanrı'nın halka verdiği 10 emir arasında açık ara en ayrıntılı olanıdır ve buyruklara ayrılan Kutsal Kitap ayetlerinin üçte birini oluşturur.

EMRİN ODAĞI

Çıkış Kitabı'ndaki bu pasaj hakkında uzun uzun konuşabiliriz, ancak bu çalışmanın amacına odaklanmak istiyorum: RAB, dördüncü emir kapsamında Tanrı'ya ibadet etmek, bir yerde toplanıp ilahi söylemek, dua etmek ya da Kutsal Kitap çalışması yapmakla ilgili hiçbir şeyden bahsetmemiştir.

Vurguladığı şey şuydu: bu günün, yani yedinci günün, Tanrı tarafından kutsandığını ve dinlenme günü olarak ayrıldığını hatırlamamız gerekir.

DİNLENME HERKES İÇİN ZORUNLUDUR

Tanrı'nın yedinci günde dinlenme buyruğu o kadar ciddidir ki, bu emri yabancılar (misafirler), çalışanlar (köleler) ve hatta hayvanlar için bile genişleterek hiçbir dünyevi işin bu günde yapılmayacağını çok net bir biçimde açıklamıştır.

ŞABAT GÜNÜ'NDE TANRI'NIN İŞİ, TEMEL İHTİYAÇLAR VE İYİLİK EYLEMLERİ

İSA’NIN ŞABAT GÜNÜ HAKKINDAKİ ÖĞRETİLERİ

İsa, aramızdayken, Tanrı’nın yeryüzündeki işiyle ilgili eylemlerin (Yuhanna 5:17), yemek gibi temel insan ihtiyaçlarının (Matta 12:1) ve başkalarına yönelik iyiliklerin (Yuhanna 7:23) yedinci günde yapılabileceğini ve yapılması gerektiğini açıkça belirtmiştir—bu, dördüncü emrin ihlali anlamına gelmez.

TANRI’DA DİNLENMEK VE O’NDAN ZEVK ALMAK

Tanrı’nın çocuğu, yedinci günde kendi işlerinden dinlenerek gökteki Babası’nı taklit eder. Aynı zamanda Tanrı’ya tapar ve O’nun yasasından zevk alır—yalnızca yedinci günde değil, haftanın her günü.

Tanrı’nın çocuğu, Babası’nın öğrettiği her şeye severek ve memnuniyetle itaat eder:

“Ne mutlu kötülerin öğüdüyle yürümeyen, günahkârların yolunda durmayan, alaycılarının arasında oturmayan kişiye! O, Tanrı’nın yasasından zevk alır ve gece gündüz bu yasa üzerinde düşünür” (Mezmurlar 1:1-2; ayrıca bkz: Mezmurlar 40:8; 112:1; 119:11; 119:35; 119:48; 119:72; 119:92; Eyüp 23:12; Yeremya 15:16; Luka 2:37; 1 Yuhanna 5:3).

YEŞAYA 58:13-14’TEKİ VAAT

Tanrı, Şabat Günü’nü bir dinlenme günü olarak tutarak O’na itaat edenlere Kutsal Kitap’taki en güzel vaatlerden birini bildirmek için peygamberi Yeşaya’yı sözcüsü olarak kullanmıştır:

“Eğer ayaklarını Şabat Günü’nü çiğnemekten, kutsal günümde kendi keyfini sürmekten alıkoyarsan; Şabat’ı sevinç günü sayar, Rab’bin kutsal ve onurlu günü dersen; o günü onurlandırırsan, kendi yollarını izlemekten, kendi çıkarını aramaktan ve boş sözler söylemekten vazgeçersen, o zaman Rab’de sevinç bulacaksın. Seni yeryüzünün yüksek yerlerinde gezdireceğim ve atanın Yakup’un mirasıyla besleyeceğim. Çünkü Rab’bin ağzı konuştu” (Yeşaya 58:13-14).

ŞABAT’IN BEREKETLERİ YAHUDİ OLMAYANLAR İÇİN DE GEÇERLİDİR

YAHUDİ OLMAYANLAR VE YEDİNCİ GÜN

Tanrı’nın bereketlerini arayanlar için yedinci günle ilgili güzel ve özel bir vaat vardır. Rab, aynı peygambere konuşarak Şabat’ın bereketlerinin sadece Yahudilerle sınırlı olmadığını açıkça bildirmiştir.

ŞABAT’A SADIK KALAN YAHUDİ OLMAYANLARA TANRI’NIN VAADİ

“Rab’be hizmet etmek, Rab’bin adını sevmek ve O’nun kulları olmak üzere Rab’be katılan **yabancılara** [נִכְרִי (nfikhār) – yabancılar, farklı uluslardan olanlar, Yahudi olmayanlar], **Şabat Günü’nü** bozmadan tutanlara ve **antlaşmamı kabul edenlerin** hepsine, onları kutsal dağıma getireceğim ve dua evimde onları sevindireceğim. Yakmalık sunuları ve kurbanları sunağımda kabul edilecek. Çünkü evime tüm halklar için dua evi denilecektir” (Yeşaya 56:6-7).

CUMARTESİ VE KİLİSE ETKİNLİKLERİ

YEDİNCİ GÜNDE DİNLENMEK

İtaatkâr Hristiyan—ister Mesih’e iman eden bir Yahudi olsun ister bir Yahudi olmayan—yedinci günde dinlenir. Çünkü Rab, dinlenmesi gereken gün olarak bu günü belirlemiştir; başka bir günü değil.

Eğer Tanrı’nla topluca ilişki kurmak ya da Mesih’teki kardeşlerinle birlikte Tanrı’ya tapmak istiyorsan, buna fırsat bulduğunda yapabilirsin. Bu genellikle Pazar günleri ve ayrıca birçok kilisenin dua, öğreti, şifa ve diğer hizmetler düzenlediği Çarşamba veya Perşembe günleri olur.

Roma İmparatorluğu tarafından M.S. 70 yılında yıkılmadan önce Kudüs Tapınağı'nın modeli. İsa, düzenli olarak Tapınakta ve havralarda ders verirdi.

CUMARTESİ GÜNLERİ HAVRA KATILIMI

Hem Kutsal Kitap dönemindeki Yahudiler hem de modern Ortodoks Yahudiler, dördüncü emre itaat ettikleri için bu gün çalışmadıklarından ötürü Cumartesi günü havralara gitmeyi tercih ederler—bu elbette daha uygun olduğu içindir.

İSA VE ŞABAT GÜNÜ

CUMARTESİLERİ DÜZENLİ OLARAK TAPINAĞA GİDİŞİ

İsa'nın kendisi de Cumartesi günleri düzenli olarak tapınağa giderdi, fakat hiçbir zaman yedinci günde tapınağa gitmesinin dördüncü emrin bir parçası olduğu izlenimini vermedi—çünkü bu, o emirde yer almaz.

İSA, ŞABAT GÜNÜ RUHLARIN KURTULUŞU İÇİN ÇALIŞTI

İsa, haftanın yedi günü boyunca Babası'nın işini yerine getirmekle meşguldü:

“Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır” dedi İsa (Yuhanna 4:34).

Ayrıca şöyle dedi:

“Ama İsa onlara şöyle yanıt verdi: ‘Babam hâlâ çalışıyor ve ben de çalışıyorum’” (Yuhanna 5:17).

Şabat Günü, Tapınakta Krallığın mesajını duymaya ihtiyacı olan en fazla insanı bulduğu zamanlardan biriydi:

“İsa, büyüdüğü yer olan Nasıra'ya gitti ve Şabat Günü her zaman yaptığı gibi havraya gitti. Ayağa kalkıp okumak istedi” (Luka 4:16).

İSA'NIN ÖĞRETİSİ, SÖZLERİYLE VE ÖRNEĞİYLE

Mesih'in gerçek bir öğrencisi, yaşamını her yönüyle O'nun örneğine göre şekillendirir. İsa açıkça şunu belirtti: Eğer O'nu seviyorsak, Baba'ya ve Oğul'a itaat ederiz. Bu, zayıflar için değil, gözlerini Tanrı'nın Krallığı'na dikmiş olanlar içindir—sonsuz yaşamı kazanmak için ne gerekirse yapmaya hazır olanlar için. Bu, arkadaşlarının, ailesinin ya da kilisesinin karşı çıkmasına neden olsa bile.

[Saç ve sakal](#) hakkındaki emir, [tzitzit](#), [sünnet](#), [Şabat](#) ve yasak etler hakkındaki buyruklar Hristiyanlığın neredeyse tamamı tarafından görmezden gelinmektedir. Kalabalığı takip etmeyi reddedenler ise, İsa'nın da önceden bildirdiği gibi, mutlaka zulüm görecektir. Tanrı'ya itaat cesaret ister, ama ödülü sonsuzluktur.